

Leerkracht, de vergeten held

► Assita Kanko groeide op in Burkina Faso. In 2001 emigreerde ze naar Nederland en in 2004 naar België. Zij is MR-politica, columniste en auteur.

© tim dirven

In de aanloop naar het Groot dictee dat zaterdag op Canvas wordt uitgezonden, schrijven vijf columnisten over hun favoriete woord. Vandaag: Assita Kanko.

Toen mij gevraagd werd wat mijn favoriete Nederlandse woord was, had ik me wegens de winter kunnen laten verleiden door het werkwoord 'winterslapen'. Wie zou dat nu niet willen vervoegen zoals het egeltje van Annie M.G. Schmidt in Jip en Janneke? Maar de winter heeft ook haar charmes en onze kinderen genieten ervan. Mijn favoriete woord is echter 'leerkracht': de vergeten held.

Leerkracht klinkt sterk, als een hamer op een aambeeld maar tegelijkertijd ook als een zacht proces. Het draagt een werkwoord in zich, misschien niet etymologisch maar wel psychologisch: leren en de kracht daarvan. De mogelijkheid om te leren is zo oneindig dat het net zoals een belofte klinkt. Het vult mij met optimisme en ik krijg goesting om verder te kijken dan wat vanzelfsprekend lijkt.

Verwondering aanwakkeren

Emotioneel verbindt het me ook direct met mijn vader, aan een van de vele redenen waarom ik zo trots op hem ben: want hij, een kind van het platteland zonder veel perspectief, heeft met ongelooflijk veel vastberadenheid gevochten voor zijn eigen opvoeding en nadien de behoefte gevoeld om zelf leerkracht te worden. Hij heeft er bewust voor gekozen. Papa wilde les geven, de magie van het lezen met de kindjes delen. Hun de wereld laten zien zonder eens te reizen. Voor papa was het een missie en voor hem was het telkens weer een mirakel als een kind daarin slaagde.

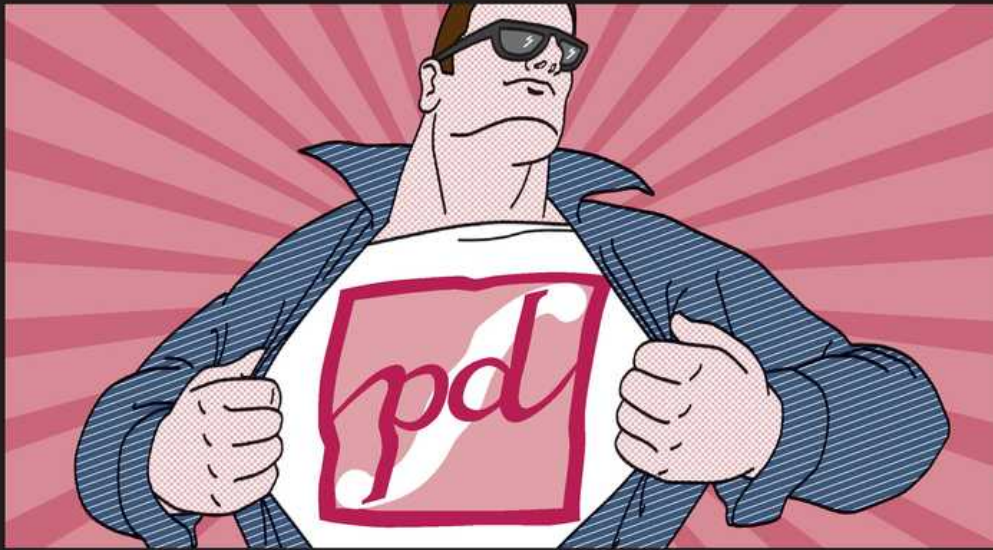
Als kind mocht papa zelf eerst niet naar school, hij moest net zoals andere kinderen van zijn dorp naar de koranles, bij de meester verblijven en in de velden beesten weggagen zodat ze het zaad of de gewassen niet zouden vernietigen. Ze leden honger en zagen geen toekomst. Dat vond hij erg. Op een dag liep hij gewoon weg van de koranschool en ging te voet terug naar huis waar hij ontdekte dat er een campagne gaande was om kinderen te leren lezen. Hij was misschien al 10 jaar oud, wat naar verluidt veel te oud was om te beginnen maar hij ging toch in de rij staan. Hij moest het proberen. In die rij kwam hij zijn mentor tegen: een leerkracht! Hij overtuigde hem. Daar zat papa dan in de klas.

De jaren gingen voorbij en de band tussen die twee groeide alleen maar. Hij leerde lezen en schrijven, boeken waarderen en verzamelen. Ik ben de Franse klassiekers in zijn zelf opgezette bibliotheek tegengekomen. Papa is altijd nieuwsgierig en vastberaden geweest en ik wilde altijd door zijn bril kijken. De verwondering die vandaag de dag zoek is, kunnen leerkrachten aanwakkeren.

Leerkracht is het nobelste beroep ooit maar velen beseffen dat niet meer. In zijn boek over De waarde van opvoeden. Filosofie over onderwijs en ouderschap, acht de Spaanse filosoof Fernando Savater het terecht spijtig dat het beroep van onderwijzer in de loop van de voorbije decennia steeds minder maatschappelijke waardering heeft gekregen.

We moeten opnieuw opkijken naar de vele juffen en meesters die dagenlang met heel weinig middelen voor onze kinderen zorgen. Hun opdracht is nochtans van essentieel belang voor de ontwikkeling van het kritisch vermogen van onze kinderen, voor de ontwikkeling van kinderen tot verantwoorde, zelfontplooiende en sterke burgers. We hebben in België noch olie, noch goud in de grond, maar wel talent dat we kunnen kweken. Het belang van leerkrachten is immens groot.

NIET ALLE JOURNALISTEN

HEBBEN SUPERKRACHTEN*

* Maar allemaal dragen ze bij tot een meer rechtvaardige wereld. Ze kaarten dagelijks wantoestanden aan. Brengen misstanden aan het licht. Criminaliteit. Fraude. Corruptie. En de eerste stap in het bestrijden van onrecht is het blootleggen ervan.

Daarbij hebben ze alle hulp die ze kunnen krijgen meer dan nodig. Het Fonds Pascal Decroos biedt hen die hulp, in de vorm van beurzen, training en ondersteuning. Help ons de journalisten helpen. Steun het Fonds Pascal Decroos. Want goede onderzoeksjournalistiek kost tijd en geld. Behalve voor wie superkrachten heeft. En dan nog.

www.fondspascaldecroos.org/steun

FONDS PASCAL DECROOS
VOOR BIJZONDERE JOURNALISTIEK